

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010731
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716010731.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.02.2018, v trestnej veci obžalovaného H. L., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/88/2016 zo dňa 27.02.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného H. L..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 5T/88/2016 zo dňa 27.02.2017 v spojení s dopĺňajúcim rozsudkom sp. zn. 5T/88/2016 zo dňa 10.08.2017 uznal obžalovaného H. L. vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v bode I. až III. rozsudku a v bode IV. rozsudku zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

v bode I.

- v presne nezistenom čase a dni začiatkom mesiaca august 2015 z pred baru Cubano v Spišskej Novej Vsi vyviezol osobným motorovým vozidlom zn. Ford Mondeo, nezisteného evidenčného čísla poškodenú P. I. - svoju družku, ktorá bola v tom čase pod vplyvom alkoholu, na presne nezistenú lúku v katastrálnom území mesta Spišská Nová Ves, kde ju po vytiahnutí z vozidla fyzicky napadol tak, že ju opakovane udieral nezisteným počtom úderov svojich oboch rúk po celom jej tele, súčasne z nej strhol oblečenie a šperky až zostala nahá, pričom jej vulgárne nadával, že je „piča, kurva, že akú piču si on našiel“, pričom týmto konaním spôsobil poškodenej P. I. modriny po celom tele, s dobou obmedzenia na obvyklom spôsobe života po dobu najmenej dvoch dní, v dôsledku strachu a obavy však lekárske ošetrenie nevyhľadala a čo v nej súčasne vzbudilo obavu o svoj život a zdravie,

v bode II.

- v presne nezistenom čase a dni v druhej polovici mesiaca august 2015 v Spišskej Novej Vsi naložil poškodenú P. I. - svoju družku, proti jej vôli do osobného motorového vozidla zn. Ford Mondeo, počas jazdy na ňu vytiahol dýku o dĺžke čepele cca 30 cm a opakovane sa jej po celú dobu jazdy vyhrážal slovami „prisahám na T., že ťa zarezem“, súčasne ju nezisteným počtom úderov svojou pravou rukou zovretou v päšť udieral po ľavom stehne, pričom jej na ľavom stehne spôsobil modrinu, súčasne po nej kričal, „ako on si mohol nájsť takú piču“, načo poškodená P. I. z obavy o svoj život za mestom Spišská Nová Ves - časť Novoveská Huta vyskočila počas jazdy z vozidla, dopadla na asfalt - na kamene a utrpela povrchové zranenia na hlave, ramene, chrbte a boku, v dôsledku strachu a obavy však lekárske ošetrenie nevyhľadala a čo v nej súčasne vzbudilo obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

v bode III.

- v ranných hodinách dňa 18.09.2015 cestou zo Spišskej Novej Vsi do práce jeho osobným motorovým vozidlom zn. Renault Cango, nezisteného evidenčného čísla odbočil v Nálepkove, okres Gelnica na lesnú cestu, kde na presne nezistenom mieste zastavil, vytiahol poškodenú P. I. - svoju družku z vozidla, z pleca jej strhol kabelku, začal ju biť tak, že ju nezisteným počtom úderov otvorenou dlaňou svojej pravej ruky bil po tvári, pričom po každom údere spadla na zem, na základe jeho pokynu sa musela vždy postaviť a on ju znova bil, pričom keď sa už nevládala postaviť, zdvihol ju sám a opätovne udieral, v dôsledku čoho sa jej spustila krv z nosa, následne jej zoblíkol mikinu, zobul topánky, strhol a porozhadzoval retiazky, náramky a hodinky so slovami: „že už to potrebovať nebude“, potom musela ísť bosá pred ním hore na skalú smerom, ktorý jej ukázal, po výstupe cca 30-40 m zastali pri skale, kde jej povedal, že si ma ešte zapáliť poslednú cigaretu a keď urobila krok sotil do nej, v dôsledku čoho spadla na zem a kotúľala sa dole svahom asi 10 až 15 m, kým ju nezastavili kríky, následne k nej pristúpil z boku, kľakol si na zem a začal ju oboma rukami škrtiť v oblasti krku, pričom asi 4-krát uvoľnil zovretie a keď sa nadýchla opýtal sa jej „či mu nechce niečo povedať“, načo mu povedala, že ho ľúbi, lebo sa bála, či prežije, vtedy ju pustil a odišiel preč, pričom uvedeným konaním utrpela ľahké zranenie s obmedzením na obvyklom spôsobe života 3-4 dní pre bolesti hlavy, v dôsledku strachu a obavy však lekárske ošetrenie nevyhľadala a čo v nej súčasne vzbudilo obavu o svoj život a zdravie,

v bode IV.

- v presne nezistený deň v mesiaci marec 2016 v ranných hodinách, pred vchodom do obytného domu v Poprade, na ul. L. Svobodu č. 13 sa poškodenej P. I., po tom, čo od neho odišla a po jej upozornení, že všetky jeho predchádzajúce konania oznámi na políciu, vyhrážal slovami „keď mňa zavrú, tak mi bude jedno po koľkých rokoch vyjdem, tak ťa nájdem na námestí a vpálím ti guľku do hlavy“ a taktiež jej povedal: „keď pôjdeš na políciu ma udať a ja to zistím skôr, tak Ťa nájdem a podrežem Ťa“, čo v nej vzbudilo obavu o svoj život, zdravie a bezpečnosť.

Za to mu súd uložil podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenej P. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. A. Q., ul. C. č. XXXX/XX, odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, priamo na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný. Odvolanie obžalovaného bolo odôvodnené prostredníctvom obhajcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 29.03.2017.

Z odôvodnenia vyplýva, že všetky skutky sú postavené iba na výpovedi poškodenej, ktorej výpoveď nie je žiadnym ďalším spôsobom verifikovaná. Prvé tri skutky sa mali stať v mesiacoch august až september 2015, pričom oznámenie o týchto skutkoch poškodená urobila až v apríli 2016. V úvode odvolania obžalovaný poukazuje na to, že poškodená odmietla vypovedať na hlavnom pojednávaní, na ktorom bola poučená, že má právo odmietnuť vypovedať, ak by privodila trestné stíhanie sebe alebo osobe blízkej a na otázku sudcu, či bude vypovedať, odpovedala, že nie. Súd si vydedukoval, že odmietla vypovedať preto, lebo ide o bývalého priateľa. Obžalovaný sa domnieva, že opačne nevypovedala, aby si neprivodila trestné stíhanie sebe.

V skutku v bode I. rozsudku poukazuje na skutočnosť, že skutok znie v presne nezistenom čase, nezistenom dni, začiatkom mesiaca august 2015. To je možné považovať za nepresnosť, pochybnosť, že sa skutok stal. Ani jeden zo svedkov nepotvrdil, aby sa im čo len zmienila o tom, že bola s obžalovaným odvezená spreď baru Cubano v Spišskej Novej Vsi niekam na lúku. Opätovne poukazuje na nepresnosť, že nebolo špecifikované miesto. Rovnako nezistený počet úderov. Tak obžalovaný bol uznaný za vinného zo skutku, z ktorého znenia je zrejmé, že všetko podstatné je nezistené a to nezistený čas, deň, miesto, počet úderov, miesta na tele, kam mali údery smerovať. Obžalovaný poukazuje na konštrukciu tela obžalovanej a poukazuje, že ak by útok bol vedený spôsobom, ktorý je uvedený v skutku, obmedzenia u poškodenej by netrvali dva dni, ale podstatne dlhšie a s väčšími následkami. Poškodená uvádzala, že bola obmedzená po dobu 2 dní a nie ako súd si vyhodnotil, bez akéhokoľvek dôkazu, že minimálne 2

dni. Ak by mala na tvári modriny, tie by jej nezmizli ani po 2 dňoch, preto by musel existovať svedok, ktorý by uvedené vedel potvrdiť, čo sa však nestalo. Poškodená konštatovala, že mala obavu, už v čase, keď ju viezol vo vozidle, lebo nevedela, čo sa stane, no neuviedla, z akého dôvodu mala mať obavu, čo malo tomu predchádzať, keďže podľa jej tvrdenia, by šlo o prvý násilný útok voči jej osobe. Teda dopredu nemohla predpokladať, čo sa stane.

Obžalovaný poukázal na rozpory vo výpovedi poškodenej, ktorá dňa 15.04.2016 uviedla, že sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím, v ďalšej výpovedi 15.6.2016 uviedla, že to, či sa jej vyhráža, si nepamätá. Vo výpovedi zo dňa 15.4.2016 uviedla, že ju bil rukami do tváre, bolela ju tvár, mala modriny na tvári, teda nie na celom tele. Vo výpovedi 15.6.2016 konštatovala, že ju udieral silnými fackami, po ktorých mala spadnúť na zem, kopal ju do celého tela na zemi, mala mať modriny po celom tele a tvári. To sú podstatné rozpory, ktoré nemôže zostať bez nepovšimnutia, na ktoré obžalovaný poukázal. Poškodená vo svojej výpovedi konštatovala, že jej strhol šaty tak, že jej zostala podprsienka, sveter a nohavice. V rozsudku je uvedené, že zostala nahá. Ide o nezrovnalosť, teda nejasnosť pri tomto skutku. Poškodená si nepamätala, že sa jej obžalovaný vyhrážal. Uvedené rozpory nie je možné zhojiť argumentáciou súdu, že ide o nepresnosti nepodstatné, čo je možné pripísať stresu. Vzhľadom k rozporu, či sa jej vyhrážal zabitím alebo nie, je otázne, či je možné hodnotiť skutok tak, ako ho popisuje poškodená, ako prečin nebezpečného vyhrážania alebo ako prípadne priestupok. V tejto súvislosti konštatoval, že nepredložila ani lekársku správu, žiadne potrhané veci, šperky, žiadne fotky, na ktorých by bola zadokumentovaná nejaká modrina. Obhajca poukazuje na výpoveď obžalovaného, ktorý konštatoval, že poškodená bola sama von s partiou, pričom mu známy zavolať, že nech si pre ňu príde, lebo je opitá, spadla zo stoličky. On však pre ňu nešiel, stretli sa až doma, kde sa o ňu staral, lebo jej bolo zle. Z dokazovania vyplynulo, že poškodená rada holdovala alkoholu. Ak utrpela nejaké poranenia, evidentne si ich privodila pod vplyvom alkoholu sama, keďže mohla spadnúť aj niekde inde, ako v bare.

V skutku v bode II. opätovne poukazuje na nepresnosti a tu konštatuje, že v nezistenom čase a dni v druhej polovici mesiaca augusta 2015 mal naložiť poškodenú proti jej vôli do motorového vozidla, pričom počas jazdy mal vytiahnuť dýku o dĺžke čepele 30 cm a opakovane sa jej mal vyhrážať slovami: „prisahám na T., že ťa zarezem!“ Súčasne nezisteným počtom úderov svojou pravou rukou zovretou v päšť udieral ju po ľavom stehne, kde jej mal spôsobiť modriny. Z obavy o život poškodená mala vyskočiť z vozidla a utpieť povrchové poranenia na hlave, chrbte a boku. V tejto súvislosti poukazuje opäť na rozpory vo výpovediach poškodenej zo dňa 15.4.2016, kde konštatuje, že ju bil päťou do stehna. Vo výpovedi 15.6.2016 uvádza, že padli aj facky. Vo vzťahu k vyskočeniu z auta, poškodená mala uvádzať, že ju bolela hlava. V tejto súvislosti poukazuje, že ak si predstavíme, že vyskočila za jazdy z auta na asfalt, ako to sama uvádza, musela mať zodretú kožu, zlomeniny, pričom obžalovaný poukazuje zase len na letné obdobie a na to, že je možné predpokladať, že ak mala oblečenie primerané tomuto obdobiu, museli byť zistené aj zodpovedajúce poranenia. Žiadne poranenia, jazvy neboli zadokumentované, nebola predložená lekárska správa, žiadne roztrhané veci. Šperky, hodiny predložené neboli. Ani jeden zo svedkov neuviedol, že by mala im povedať, že musela vyskočiť počas jazdy z vozidla z dôvodu obavy o svoj život pre správanie obžalovaného. Nanajvýš v rozsudku je skonštatované, že mala zranenia na hlave, chrbte, boku, čo ani samotná poškodená neuvádza. Uvedené rozpory nie je možné zhojiť s argumentáciou súdu, že ide o nepresnosti nepodstatné, čo je možné pripísať stresu.

Vo vzťahu ku skutku v bode III. opätovne obhajoba namieta nepresnosti v skutku, pretože opätovne je tam konštatovaný nezistený čas, nezistené motorové vozidlo, nezistený počet úderov. Obžalovaný poprel spáchanie uvedeného skutku. Motív konania obžalovaného, ako ho popísala poškodená, a to hádka kvôli práci, je absurdný, že skutok sa mohol stať tak, ako to popisuje poškodená. Je potrebné poukázať na to, že k hádke malo dôjsť deň predtým a je nelogické, aby ku skutku malo dôjsť na druhý deň cestou do práce, nie keď išli z práce, kedy hypoteticky môže človek ešte v návale zlosti sa dopustiť obdobného skutku, a nie až na druhý deň a to ešte cestou do práce. Poškodená popisuje množstvo úderov na tvár, po ktorých mala vždy spadnúť. Pri takomto útoku by mala mať zmodrenú celú tvár, pričom žiaden svedok navrhovaný jej osobou niečo také nepotvrdil. Tiež by musela mať stopy po škrtení, ako uvádzala, pričom neexistujú žiadne fotky ani lekárska správa. Doba troch až štyroch dní, obmedzenia na obvyklom spôsobe života, je krátka na to, ako ju mal biť obžalovaný. Pokiaľ ide o svedkov a to konkrétne svedkyňu U. a sestru poškodenej D. I., tieto len uviedli, že ju mal zaviesť do lesa bez toho, aby mala poškodená niečo bližšie uviesť k tomu. Výpoveď poškodenej ani vo vzťahu k tomuto skutku nebola žiadnym spôsobom verifikovaná.

Ku skutku v bode IV. obhajoba konštatuje, že skutok vôbec nekorešponduje s výpoveďou poškodenej. Tak, ako to vymedzila prokuratúra v obžalobe, ho prevzal aj prvostupňový súd bez toho, aby to korešpondovalo vôbec skutku tak, ako ho popisala poškodená. Pri tomto skutku sa jedná o zločin, čo má obrovský význam pri rozhodovaní o ukladaní trestu, keďže súd postupoval podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. Aj v tejto súvislosti poukazuje na pochybnosti, nejasnosti, za ktorých sa mal obžalovaný vyhrázať, či opakovane takýmito vetami, prípadne, v ktorom prípade z vymenovaných miest a ako sa jej mal vyhrázať. Prvostupňový súd sa odvoláva na výpoveď poškodenej, no odsúdil ho za skutok, ktorý nezodpovedá ani jej výpovedi. Obžalovaný poukazuje na to, že svedok M. potvrdil, že 11.3.2016 ich spolu videl, bavili sa spolu ako zaľúbenci. Pri uvedenom skutku už vôbec nie je možné konštatovať, že skutkový stav bol dostatočne zistený pre vyslovenie viny. Rozhodnutie musí vychádzať spoľahlivo zo zisteného skutkového stavu a v prípade akýchkoľvek pochybností je tieto potrebné vykladať v prospech obžalovaného.

Obhajca uvádza, že je možné konštatovať, že dôkazná situácia zostala v rovine „tvrdenia proti tvrdeniu“, preto je potrebné uplatniť v posudzovanej veci zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Nie je zrejmé, prečo súd uveril výpovediam poškodenej, bez verifikovania jej výpovedí a nie výpovedí obžalovaného. Na to, aby obžalovaný bol uznaný vinným zo skutkov, je potrebné, aby za pravdu bolo považované to, čo bolo dokázané s určitým vyšším stupňom pravdepodobnosti. Povedať o niečom, že je pravdivé, možno len po tom, čo je možné to verifikovať viacerými dôkazmi, objektívnymi dôkazmi, o ktorých nie sú žiadne pochybnosti. Výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok. Obžalovaný má za to, že použitie zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, si nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal. Stačí len pochybnosť o tom, či sa stal. Poukazuje pritom na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. Zdôrazňuje, že súd svoje rozhodnutie musí vždy opierať o fakty, ktoré sú jednoznačne nepochybné a nielen v rovine akejkolvek pravdepodobnosti. Opačný postup by bol v rozpore so zásadami objektívnej pravdy. Na preukázanie skutkov musí existovať aj iný dôkaz, nielen tvrdenia poškodenej. Vina musí byť obžalovanému plne a nepochybne preukázaná.

Vo vzťahu ku svedkyňi U. konštatuje, že táto uviedla vo svojej výpovedi iba sprostredkované útržkovité informácie, ktoré jej poškodená ani v jednom prípade neuviedla bezprostredne po spáchaní údajných skutkov. Už vôbec neuviedla nič, čo sa týkalo skutkov uvedených v bode I., II, IV.

Svedkyňa F. neuviedla ani jednu skutočnosť, ktorá by potvrdzovala výpoveď poškodenej. Naopak, z výpovede vyplynulo, že za to, že mal údajne obžalovaný roznášať jej fotky, že chce, aby zostal čo najdlhšie v base. Táto svedkyňa konštatovala, že poškodená jej nepovedala, aby obžalovaný ju mal nejako vydierať, fyzicky napádať alebo ubližovať.

Ako svedkovia boli vypočutí rodinní príslušníci poškodenej a to D. I., ich matka, G. I.. Obe svedkyne odmietli vypovedať na hlavnom pojednávaní. Po poučení súdom o možnosti odmietnuť vypovedať, ak by svojou výpoveďou privodili trestné stíhanie seba alebo osobe blízkej, po tomto poučení uviedli, že nevypovedajú. Súd bez toho, aby to výslovne uviedli, v rozsudku uviedol, že odmietli vypovedať a prečítal ich výpovede z prípravného konania. Obhajca vyslovil názor, že toto právo nevyužili ako osoby k obžalovanému v pomere obdobnom rodinnému pomeru. Obžalovaný L. nie je ani pre jednu z týchto svedkýň vo vzťahu obdobnému rodinnému pomeru. Obidve osoby stretával sporadicky, za prítomnosti poškodenej, s ktorou sa stretával. Z toho vyplýva, že svedkyne mohli odmietnuť vypovedať len, ak by privodili trestné stíhanie poškodenej P. I., čo bolo zrejmé aj ich úmyslom, pre ktorý nevypovedali.

Súd bez akýchkoľvek ďalších dôkazov výpovede svedkov, ktorých navrhoval obžalovaný, považoval za účelové, privodiť mu priaznivejší stav, keďže malo ísť o kamarátov obžalovaného. Uvedeným spôsobom je možné posúdiť aj výpovede G. I., D. I., ktoré sú príbuznými poškodenej a svedkyne U.. Výpovede poškodenej a oboch príbuzných sú plné rozporov. Poškodená uviedla, že sa stretávala s obžalovaným, čo potvrdila aj G. I., ktorá potvrdila, že k nim chodieval, pomáhal im a aj prespával u nich. Potvrdila, že poškodená sa stretávala s obžalovaným pravidelne, odchádzala z domu do Spišskej Novej Vsi na niekoľko dní, čo popierala poškodená. G. I. vyvrátila výpoveď poškodenej o tom, že sa jej vyhrázať, prípadne aby sa k nej choval akýmkoľvek násilníckym spôsobom. D. I. vypovedala v úplnom rozpore s výpoveďou poškodenej a ich matky G. I.. Z jej výpovede vyplynulo, že poškodená niekedy tam len vyšla na chodbu, kde sa s obžalovaným rozprávala, ale vonku však s ním nechodila.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že sa hádal s poškodenou, pretože bola veľmi žiarlivá. Častokrát ho podozrievala z nevery. To bol dôvod, prečo odišla od neho začiatkom novembra 2015. Vo svojej výpovedi z 15.4.2016 poškodená potvrdila, že v mesiaci október, november 2015 si písal s kamarátkou. Z viber-správ vyplynulo, že nebolo pravdivé tvrdenie poškodenej, že by boli v kontakte sporadicky. Je evidentné, že boli v denno-dennom kontakte, dokázali si písať celé hodiny, že sa skoro denno-denne stretávali, čo uvádzala aj D. I., že obžalovaný bol každý deň pred bytovkou, kde zvonil na zvonček. Z aplikácie viber vyplýva, že napr. aj Vianoce trávili spolu, rozprávali sa niekoľkokrát o tom, že chcú mať dieťa. Dňa 24.11.2015, 20.2.2016 sa bavili o dieťati, o svadbe a hľadaní si nejakého bývania. Pravidelne mu vyznávala lásku, v správach 12.12.2015, 21.12.2015, 24.12.2015, 20.1.2016, 22.1.2016. Hádali sa o peniaze, o čom svedčia tiež správy zaznamenané v aplikácii viber, kde 18.1.2016 konštatovala, že vybral peniaze, má jej vrátiť, keď nie po dobrom, tak po zlom. Dňa 19.1.2016 vykopla dvere na jeho byte, čo potvrdil svedok P. Q.. Dňa 20.1.2016 mu vyčítala, že jej píše, že ju ľubi, pričom je medzi nimi vzdialenosť iba 20 km. Dňa 22.1.2016 sa bavili o plodení dieťaťa menom Ema. Obhajca poukazuje na to, že žiarlivostné prejavy a podozrenia poškodenej sú preukázané ďalšími správami, ktoré boli zaznamenané v tejto aplikácii, kde 10.1.2016 našla poškodená nejakú náušnicu, bola z toho hádka, pričom išlo o starú náušnicu, ktorú našiel pri upratovaní obžalovaný, čo si nenechala dať vysvetliť.

V bode IV. rozsudku súd uznal obžalovaného vinným z vydierania, teda z vyhrážok, ktoré mal obžalovaný smerovať k poškodenej v polovici marca 2016. Po oboznámení sa s obsahom viber vyplýva, že za mesiac marec v dňoch 01.03. jej blahoželal k novej zmluve v práci, 07.03. ponúkal jej pomoc, keďže odpadla matka, 10.03. vyjadroval lásku, 11.03. boli na diskotéke, čo potvrdil aj svedok M., 14.03. obžalovaného poškodená oslovuje zlatík atď., 15.03. poškodená uvádza, že je zbalená, 15.03. opäť ho oslovuje zlatík, čo robkáš, 16.03. vyznanie lásky. Koncom mesiaca marec bola chorá, obžalovaný jej kupoval lieky, 30.03. čakal ju pred bytovkou, boli spolu na diskotéke v hoteli Satel, 30.03. pomáhal jej sestre s kočíkom, 31.03. správa o tom, že kedy príde, že sa musí ešte osprchovať.

Obhajoba zdôrazňuje, že súd nebral do úvahy výpovede P. Q., U. Q., P. M., P. F., ich výpovede považoval za účelové v snahe pomôcť obžalovanému vyvinieť sa, že ide o kamarátov obžalovaného. Uvedeným spôsobom je možné hodnotiť aj výpovede rodinných príslušníkov poškodenej ako aj svedkyne U. s tým, že chcú pomôcť práve poškodenej, aby bol uznaný obžalovaný za vinného. Z výpovedí svedkov vyplýva povaha poškodenej, jej snaha obžalovanému poškodiť, o čom predložil svedok F. správu, kde 31.01.2016 poškodená uviedla „pozdrav suku aj na ňu príde rad a kokot sedieť naspäť pôjde“. Je zrejmé, že ide o žiarlivostný prejav, ako aj úmysel poškodenej, že obžalovaného nechá zavrieť. Uvedené pohnútky potvrdila aj svedkyňa Q., ktorá pritom s obžalovaným málokedy sa stretávala a ktorej poškodená uviedla, že sa mu za neveru pomstí za to, že ju podvádzal. Ak obžalovaný hovoril o ich vzťahu, ktorý bol o vzostupoch a pádoch, nehovoril to v súvislosti so skutkami, ktoré sú mu kladené za vinu, ako to uvádza súd vo svojom rozhodnutí, ale v súvislosti, že s poškodenou sa vedeli veľmi pohádať a v krátkom čase zasa potom udobriť, išlo to stále dookola. Súd oprel svoje rozhodnutie o znalecké posudky. Znalecké posudky boli vypracované hneď po výpovedi poškodenej. Znalci boli oboznámení len s jej výpoveďami, neboli vôbec oboznámení s ďalšími dôkazmi, ktoré vo veci boli vykonané. Z uvedeného dôvodu nie je možné na závery týchto znaleckých posudkov prihliadať bez výhrad. Obžalovaný sa vyjadril, že so znalkyňou PhDr. F. sa dostal pri vyšetrení do nezhôd a skutočností, ktoré k tomu uviedol obžalovaný na pojednávaní, vyvolávajú pochybnosť o objektivite tejto znalkyne ako aj záveroch tohto znaleckého posudku.

Znalkyňa PhDr. F. v posudku konštatovala, že obžalovaný je osobou, ktorá má rada pravidlá a vyžaduje, aby sa podľa toho správali aj ľudia v rámci medziľudských vzťahov. Uviedla, že ak sa porušujú pravidlá, tak má to obžalovaného urážať, môže dochádzať k takýmto situáciám, že ciele svojho jednania volí na základe impulzívneho rozhodovania bez premýšľania, bez účasti emócií a že pri subjektívnej nadmernej záťaži môže determinovať nečakané spôsoby reagovania a správania vrátane agresivity, aj keď táto črta nie je zvýraznená. Obhajoba má za to, že posudok obsahuje protichodné tvrdenia a to, že nie je u obžalovaného zvýraznená agresivita a táto črta sa má zvýrazniť práve pri záťaži, a v prípade ak vyhodnotí, ak sa niekto nechová podľa pravidiel. Obžalovaný nikdy nebol stíhaný za násilný trestný čin. Odpovede na otázky zadané vyšetrovateľom sú uvedené v závere posudku, ale posudok považuje obžalovaný za zmätočný, pretože tieto závery nevyplývajú ani zo samotných záverov jednotlivých testov, ktoré použila znalkyňa pri vyšetrení. Za neprofesionálne považuje aj vyjadrenie znalkyne v znaleckom posudku, kedy znalkyňa uviedla, že nie sú prítomné konfabulačné či fabulačné tendencie, no ďalej však tvrdí, že ak menovaný chce mať k tomu dôvody, je schopný účelových vedomých lží. Takéto

tvrdenie je možno použiť pri každom človeku v populácii a spochybňuje objektivitu znalkyne. Uvedenému nasvedčuje tá skutočnosť, že znalkyňa uvádza, že u obžalovaného je podozrenie zo zneužívania steroidov v minulosti, pričom nikdy ani neuviedol obžalovaný pred znalkyňou, aby zneužíval steroidy. Keď sa venoval kulturistike, ako uviedol na pojednávaní, v tom čase ani steroidy neboli dostupné, resp. sa o nich ani poriadne nevedelo. Ide o opätovné uvádzanie domnienok zo strany znalkyne. Obhajoba poukazuje na to, že poškodená klamala o tom, že do akej miery sa stretáva s obžalovaným aj po jej odchode do Popradu v marci 2015. Nešlo o stretávanie len naoko, ale spolu plánovali dieťa, bývanie, stretávali sa pravidelne, chodieval ku nej domov. Poškodená klamala aj znalkyni MUDr. H.. PhDr. X., PhD. vo svojom posudku uviedla, že poškodená uviedla, že v minulosti bola odsúdená, mala zníženú známku zo správania, psychologicky a psychiatricky liečená bola, požívala lieky a bola hospitalizovaná. Uvedené skutočnosti na priame otázky MUDr. H. neuvádzala, ale klamala, evidentne sa chcela ukázať v lepšom svetle. Keď poškodená o týchto veciach klamala, nie je ani u nej celkom možné vylúčiť, že ak má na to dôvody, je schopná účelových a vedomých lží. V tomto prípade ide o veci, ktoré sú najjednoduchšie zistiteľné, čo vyvoláva pochybnosti o vierohodnosti jej tvrdení ohľadne skutkov. Je nevyhnutné zdôrazniť, že poškodená sa správala podľa momentálnych nálad, ak sa jej niečo nepáčilo, vyhrážala sa obžalovanému basou a pod., teda nie podľa pravidiel obžalovaného, ale keď sa nešlo podľa pravidiel poškodenej, ona bola tá, ktorá vedela buchnúť a neprímerane sa správať. V znaleckom posudku sa uvádza, že poškodená je osobou s bohatšou fantáziou, tvorivými schopnosťami, má vyššiu potrebu byť stredobodom pozornosti. Preukázaná povaha afektivity, prítomné je potlačanie tenzie agresívnych tendencií. Jej brzdový systém racionálnej kontroly správania je mierne uvoľnený. Regulácia prostredníctvom rozumových zložiek funguje nedostatočne. Vznikajú iné adekvátne riešenia. Osobnosť je náladová, výbušná, nie je dostatočne brzdená impulzivita, vyskytuje sa aj afektivita, odbrzdenosť, má problematické ľudské vzťahy, vykazuje sklony k labilité nálad. V oblasti správania sú u nej prítomné ukazovatele energetickej úrovne ambicióznosti v snahe nadobudnúť určité nadradené postavenie. Zároveň jej správanie je často situačne determinované, vo významnej miere sa na ňom podliehajú city a nálady, časté je teatrálné demonštratívne až bizarné ovládanie vnútorného napätia. U poškodenej bola preukázaná narušená labilná prispôsobivosť. Vykazuje rozhodnejší životný štýl, nezodpovednosť a nespoľahlivosť ako znaky morálnej uvoľnenosti. Zaujíma nereálne postoje vo vzťahu k povinnostiam a k právam s možnosťou rozmanitých kriminálnych prejavov. Bola zistená u poškodenej zmiešaná porucha osobnosti so znakmi impulzivity, u poškodenej mala byť zistená aj postrahovaná depresívna reakcia na stres, čo má byť stav miernej depresie, ktoré má sa prejavovať tiesňou, depresívnou náladou, úzkosťou, obavou, plačlivosťou, zhoršením výkonu v každodennom živote, nechutenstvom a poklesom váhy. Uvedené symptómy však poškodená ani pri jednom zo skutkov neuviedla.

Obžalovaný poukazuje na to, že v znaleckom posudku PhDr. X., PhD. je konštatované, že vo februári 2009 bola u poškodenej zistená akútna stresová reakcia, v dôsledku ktorej je opakovane psychiatricky vyšetrená. Ide o komplikovanú osobu, ktorá mala mať v minulosti psychiatrické problémy, a preto je obžalovaný toho názoru, že výsledky znaleckého posudku neverifikujú výpoveď poškodenej. Depresívna reakcia môže byť reakciou na spôsob vedenia života, na problémy v rodine, nestálu prácu, spoločné bývanie s matkou, ktorá pije a problémy so sestrou, ktorá mala štyri deti v trojizbovom byte. Od skutkov, ktoré sú uvedené v bode I. II. III., poškodená sa s obžalovaným stretávala ešte trištvrté roka, bola v dennodennom kontakte nielen v telefonickom, ale aj prostredníctvom služby viber si dokázali vymeniť neskutočné množstvo správ. Súd v rozsudku konštatuje, že u poškodenej znalkyňa PhDr. X. nezistila, resp. vylúčila, aby jej motívom bola pomsta. No znalkyňa to konštatuje bez toho, aby bola oboznámená s ďalšími dôkazmi, v ktorých sa objavujú skutočnosti svedčiace o opaku. Z uvedeného dôvodu obžalovaný je toho názoru, že na závery posudku nie je možné prihliadať. Podstatné je poukázať v súvislosti so závermi znaleckých posudkov aj na výpoveď poškodenej zo dňa 16.5.2016, či v dôsledku konania obvineného mala nejaké psychické problémy, kde uviedla, „nespozorovala som nijaké takéto problémy.“ Ďalej uviedla, „dá sa povedať, že som na jeho konaní sa zabávala, bolo mi smiešne, čo robí.“ Z uvedeného vyplýva, že zo strany obžalovaného nemohlo dôjsť k žiadnemu takémuto konaniu, ktoré je možné kvalifikovať ako trestný čin nebezpečného vyhrážania a to pre absenciu dôvodnej obavy o svoj život, zdravie, príp. ako trestný čin vydierania. Na základe uvedeného obhajoba navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a zmenil ho tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

Dňa 3.11.2017 súdu bolo doručené podanie označené ako doplnenie dôvodov odvolania. V tomto podaní je konštatované, že obžalovanému bol dňa 01.12.2016 do ÚVV a ÚVTS doručený list poškodenej P.

I., ktorý predkladá súdu. V tomto liste samotná poškodená popisuje spolužitie ako zhoršenie kvality života. Nepíše o žiadnych atakoch tak fyzických ako aj verbálnych, pričom sama ako poškodená na pojednávaní využila právo nevypovedať. Na lekárskom ošetrení nikdy nebola. List obsahuje úvahu o pojme zhoršenia kvality života medzi sebou. Obžalovaný na základe tohto listu má za to, že dôkazy o fyzickom ataku z vykonaného dokazovania nie sú a taktiež vzniká pochybnosť o verbálnom ataku. Ak neexistuje takýto prejav fyzického ataku, tak možno spochybníť aj dôkazy o verbálnom ataku. Preto má dôvodne za to, že iba ohrozovanie kvality života a prenasledovanie je protiprávne konanie s intenzitou priestupku. Opätovne navrhol zrušiť rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby, resp. vydať iné rozhodnutie.

Súčasťou tohto podania je list, ktorý zaslala poškodená obžalovanému, kde v úvode po pozdrave konštatuje, že čakala list od neho, kde by boli vyjadrené pocity. Vyjadruje názor, že nevie, čo si má o tom myslieť a konštatuje, že na jednej strane je to také, že bojujú jeden proti druhému, resp. každý bráni asi len seba. Na druhej strane je myšlienka, ktorá ich opäť spojila. Nastoľuje otázku, čo je vôbec lepšie zabudnúť jeden na druhého alebo zasa nechať sa opantať tým istým citom, čo bol medzi nimi a čakať, čo bude ďalej. Pokúsiť sa veriť tomu, že to, čo spolu prežili, sa stane už iba zlým snom, na ktorý po čase zabudne a vôbec uchovať si aj iné spomienky, ktoré by ich robili šťastnými alebo radšej bude lepšie zabudnúť a veriť v nový iný začiatok. Nevie, stále iba čaká na to, ako to osud za nich zariadi. Je lepšie, ako si všetko plánovať a žiť zatiaľ v predstavách, koniec koncov by to mohlo priniesť iba sklamanie. Poukazuje, že prechádza na inú tému, pretože nechce si nad budúcnosťou „lámať hlavku“, nepomáha to jej psychike. Vyjadruje sa aké boli pocity na súde, kde konštatuje, že vôbec sa nezmenil, stále je ten istý, ktorého niekedy milovala, priznáva, že jej chýba, potom nastúpila ľútosť, že prečo sa to muselo takto skončiť, keď vedeli byť aj šťastnými, keď si vystačili jeden s druhým a nič im nechýbalo. Nastolila otázku, kde sa stala medzi nimi chyba, ktorú nedokázali ani jeden z nich napraviť, nevie, čo si má o tom myslieť, preto spomína na tie chvíľky a momenty a obdobie, kedy boli šťastní, cítila sa hlavne aj milovaná. V závere nastolila otázku, či sa vôbec oplatí čakať a veriť, že bude všetko úplne iné, nové, lepšie a či má vôbec zmysel čakať.

Dňa 07.04.2017 súdu bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného. Prokurátor konštatuje, že výrok o vine a treste považuje za správny a zákonný, odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1. Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania rozsudku krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v tejto trestnej veci postupoval tak, že bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné na pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech a v tomto smere vykonal dôkazy, čo umožnilo súdu spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom došlo k naplneniu základnej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Týmto postupom súdu prvého stupňa došlo k naplneniu základnej zásady trestného konania vyjadrené v § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozobral jednotlivé dôkazy, ktoré boli vykonané na pojednávaní a poukázal na skutočnosti, ktoré vyplývajú z jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Tak ako súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí konštatuje, obžalovaný H. L. v prípravnom konaní využil svoje právo a nevypovedal. Následne na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku. Popisoval priebeh jednotlivých udalostí tak, ako je to uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa a tak, ako v rámci podaného odvolania. Okrem toho, že spochybňoval, že sa skutky stali, zdôrazňoval, že poškodená nemala z neho strach, nemala ani obavu, plánovali spoločnú budúcnosť, komunikovali nielen osobne, ale prevažne prostredníctvom sociálnych sietí tak, ako v odvolaní poukázal na obsah tejto komunikácie.

Na druhej strane tak, ako poukazuje súd prvého stupňa, poškodená P. I. v prípravnom konaní vypovedala k jednotlivým skutkom. Podrobne popísala priebeh jednotlivých udalostí, jej výpovede sú konzistentné. Na hlavnom pojednávaní využila svoje právo, odmietla vypovedať. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď prečítal výpoveď poškodenej P. I. z prípravného konania, pretože boli splnené podmienky na takýto postup. Poškodená pri svojom výsluchu v prípravnom konaní uvádzala skutočnosti, ktoré jednoznačne vyvracajú obranu obžalovaného prednesenú na hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní využili svoje právo odmietnuť vypovedať matka poškodenej G. I. a jej sestra D. I.. Súd nepochybil, keď zistil, že sú splnené podmienky na prečítanie ich výpovedí z prípravného konania, keďže v prípravnom konaní boli poučené o svojom práve odmietnuť vypovedať a k jednotlivým okolnostiam aj vypovedali. Tieto svedkyne podporujú tvrdenia poškodenej P. I.. Výpoveď poškodenej P. I. je podporovaná svedeckou výpoveďou svedkyne S. U..

K vzájomnému spolužitiu obžalovaného a poškodenej boli vypočutí svedkovia U. Q., P. Q., P. F., P. M., každý prezentoval z nich rozdielny pohľad na vzájomné súžitie v tomto vzťahu.

Svedkyňa U. Q. vyjadrila, že sa jej spolužitie obžalovaného a poškodenej javilo normálne. Pred ňou sa mala zmieniť poškodená, že dostane obžalovaného do basy.

Svedok P. Q. tak, ako súd prvého stupňa konštatuje, nebol prítomný pri fyzickom násilí, no na druhej strane vyjadril sa, že dochádzalo medzi nimi k hádkam. Dôvodom týchto nezrovnalostí bolo míňanie peňazí a požívanie alkoholických nápojov. Potvrdil tvrdenia obžalovaného, že uvažovali o spoločnej budúcnosti a o dieťati. Rovnako potvrdil tvrdenia svedkyne U. Q., že poškodená sa vyjadrila, že ho dostane do väzenia.

Svedok P. F. rovnako sa nevedel vyjadriť k fyzickému násiliu, iba od obžalovaného sa dozvedel o žiarlivostných scénach poškodenej. K vzájomnému vzťahu obžalovaného a poškodenej sa vyjadril, že práve obžalovaný dotovoval nielen ju, ale aj rodinu poškodenej. Rovnako potvrdil vyjadrenie poškodenej, že mala konštatovať, že obžalovaného dostane do basy.

Svedok P. M., priateľ známy obžalovaného aj poškodenej konštatoval, že keď stretol obžalovaného a poškodenú, pôsobili na neho ako zamilovaný pár, až neskôr sa dozvedel o tom, že obžalovaný je obvinený z trestnej činnosti vo vzťahu k poškodenej, a to ho prekvapilo.

Skutočnosti týkajúce sa vzájomného spolužitia obžalovaného a poškodenej vyplývajú aj z výpovede svedkyne W. F., ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní. Nebola prítomná pri žiadnom násilí. Raz v lete 2015 si všimla na pravom boku poškodenej modrinu, poškodená to zdôvodňovala pádom na korčuliach. Poškodená sa jej zdôverila o častých hádkach, no príčinu hádok neoznačila, až po vzatí obžalovaného do väzby jej povedala, že za to, že lepil jej fotografie v obchodnom centre Tesco v Poprade, v Spišskej Novej Vsi. Vtedy sa mala poškodená vyjadriť, že chce, aby obžalovaný bol v base čo najdlhšie.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie na hlavných pojednávaniach znaleckými posudkami z odboru zdravotníctva, psychiatri, a odvetvia klinickej psychológie. Závety týchto znaleckých posudkov sú podrobne uvedené v odôvodnení rozsudku.

Následne súd oboznámil listinné dôkazy na hlavnom pojednávaní.

Vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí zdôraznil, že ustálil skutkový stav, vychádzal z výpovedí tak obžalovaného ako aj prečítanej výpovede poškodenej P. I., poukázal na jednotlivé svedecké výpovede a zhodnotil tieto svedecké výpovede. Úvahám súdu prvého stupňa niet čo vytknúť.

Následne súd prvého stupňa výpovede tak obžalovaného ako aj poškodenej dal do súvislosti so závermi znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva, psychiatrie a klinickej psychológie.

Pri hodnotení osoby obžalovaného a vierohodnosti jeho tvrdení je potrebné mať na zreteli predovšetkým závery znaleckého posudku z odboru psychológie PhDr. O. F., ktorá charakterizovala osobnosť obžalovaného ako akceptovanú, nevyváženú, nezrelo štruktúrovanú v popredí so schyzoidnými

anakastickými črtami, charakteristickú emociálnym odstupom až dištancom, s vysokou až rigidnou sebakontrolou, s popretím v podobe obrany, intelektualizácie, čo môže ústiť až do nesprávnej logiky a chybného pretlmočenia vonkajších podnetov. Ide o osobu, ktorá sa obáva svojich emócií, vyvíja tlak na konštrikciu pri celkove nezrele nevyhranenom štýle prežívania, s menej predvídateľnými reakciami tam, kde bežné obrany nevystačia. Je predisponovaný pri subjektívnej nenadmernej záťaži až k dezorganizácii, čo môže determinovať nečakané spôsoby reagovania a správania, vrátane agresivity, aj keď táto črta nie je principiálne za štandardných, indiferentných podmienok zvýraznená. Výrazne je oslabená schopnosť prispôbiť sa a vedieť vo vzťahoch pristupovať na rutinné kompromisy a potrebou sebaapresadzovania, s predstavou prispôsobenia sveta svojim predstavám a očakávaniam. Ide pravdepodobne aj o spôsob „kontroly“ vo vzťahoch, s dominanciou a potrebou prevahy, nakoľko obžalovaný nie je schopný dôverovať bežným spôsobom, čoho pôvod môže byť v málo bezpečnej, suspektne až dezorganizovanej vzťahovej väzbe v primárnej rovine s deficitom stabilnej sebahodnoty. To sa prejavuje v hyperkompenzačných veľikášskych prejavoch s nízkou mierou sebakritičnosti a zahľadenosti do seba s pózerstvom. Prítomný je aj obranný mechanizmus štiepenia, čo poukazuje na tendenciu rýchlych zmien v postoji a prežívaní k ľuďom, čo môže viesť k malej stabilite v intímnych, blízkych väzbách. Každodenné udalosti je schopný zvládať odťaživým, vecným prístupom. Problematickým sa pravdepodobne stáva sociálny kontext v situácii, keď menovaný spracuje situáciu ako ponížujúcu či devalvujúcu jeho sebaúctu. Pri spracovaní týchto situácií je nadmerná tendencia spracovávať ich subjektivisticky, v takýchto situáciách hrozí riziko, že cieľ svojho jednanie volí na základe impulzívneho rozhodovania bez premýšľania, bez emócií, nie je schopný zachytávať jemné nuance sociálnych a emočných situácií pri „tunelovom“ videní. Závažným sa ukazuje, že napriek tomu, že opakovane sa v živote jeho vzťahy stávajú neúspešnými, sklamávajúcimi, pri používaní menej adaptívnych foriem interpersonálneho správania nie je schopný korigovať vlastný prístup, naopak utvrdzuje sa v jeho opodstatnenosti pri rozvoji paranoidných čŕt.

Obžalovaný vykazuje priemernú mieru intelektovej výkonnosti a pamäťových schopností. Osobnostná organizácia sa javí ako menej zrelá, nezrelo organizovaná s akcentovanými schyzoidnými a anakastickými črtami. Obžalovaný popiera sklony k impulzivite či agresivite, popisuje sa ako emočný, chladný, dištancovaný, kontrolujúci a ovládajúci vzťahy a udalosti okolo seba. Ide o človeka s vlastným systémom pravidiel a hodnôt, ktoré sú povýšené nad všeobecnú morálku a v tomto zmysle jeho neodkloniteľnosť rigidita v kombinácii s deficitom sebareflexie a empatie, veľikášstva a presvedčení o svojej chytrosti a pravde môže determinovať dominantné až agresívne postoje a následné nepredvídateľné, resp. menej konzistentné správanie. Ide o čiernobiele myslenie a prežívanie hranične organizovaných osobností. Následkom tohto obranného mechanizmu je prejav náhlejšej a prudkej zmeny postoja voči inej osobe a to tendencie k idealizácii či devalvácii, predovšetkým pri domnelej či reálne prežívanej krivde, frustrácii, čím sa môže nečakane a nevyspytateľne meniť jeho správanie. Obžalovaný je nekritický, prezentujúci sa sociálne žiadúco, s prejavmi úplnej spokojnosti so sebou samým až znakmi nekritického nadhodnocovania svojich schopností. U obžalovaného znalkyňa nezistila prítomnosť fabulačných či konfabulačných tendencií, no ak obžalovaný chce a má k tomu dôvody, je schopný účelových a vedomých lží.

Znalkyňa zhodnotila vzťah obžalovaného k poškodenej a dospela k záveru, že ten kopíruje osobnostné črty a celkovú spôsobilosť vytvárať a udržať si hlbšie, intímne vzťahy. V rámci životnej histórie sa tiahnu neúspešné vzťahové epizódy, s deficitnou spôsobilosťou udržať si dlhodobý vzťah. Vyberá si partnerky výrazne mladšie od seba s menej vedomou potrebou ich kontrolovať, usmerňovať, riadiť s ambíciou korigovať ich dozrievanie. Ide o opakujúce sa asymetrické vzťahy, poskytuje akúsi pomoc a starostlivosť, ktorou sa podvedome zhodnocuje, na druhej strane očakáva nárok na riadenie, usmerňovanie a dominantné vedenie a kontrolu vo vzťahu. V rámci popísanej dynamiky participovania vo vzťahoch sa dá rozumieť aj vzťahu k poškodenej. V priebehu vyšetrenia sa vo vzťahoch k osobe poškodenej vyjadroval kriticky až devalvujúco, na druhej strane vyjadroval schopnosť jej odpustiť, obnoviť spolužitie, lebo ju miluje. V tom zmysle má ambivalentný vzťah s málo predvídateľným správaním voči poškodenej do budúcnosti.

V rámci psychodiagnostického vyšetrenia sa nakopili znaky suspektujúce poruchu osobnosti. Neboli zistené znaky psychotickej poruchy či organických zmien CNS, ktoré by znižovali ovládacie či rozpoznávacíe schopnosti. Znalkyňa poukázala aj na fakt, že cvičil v minulosti kulturistiku (často zneužíval steroidy), bol trestne stíhaný za prechovávanie drog, vytvára sa podozrenie z požívania drog, no obžalovaný túto skutočnosť neguje.

Obhajoba spochybnila závery tohto znaleckého posudku, poukazovala na rozporuplnosť znaleckého posudku, predovšetkým v tom, že znalkyňa poukazuje, že v osobnosti obžalovaného ide o osobu, ktorá chce mať kontrolu vo vzťahoch, ovládajúca vzťahy okolo seba, ktorý má vlastný systém hodnôt. Tu je potrebné uviesť, že obhajoba zo znaleckého posudku vyberá iba určité časti, ktoré sú v prospech, nedáva ich do vzájomných súvislostí, ako ich dala znalkyňa z odboru psychológie a komplexne zhodnotila osobu obžalovaného. Práve z tejto osobnostnej charakteristiky vyplývajú skutočnosti, že obžalovaný chce, aby jednotlivé sociálne vzťahy sa riadili jeho presvedčením, snaží sa byť dominantný a práve táto charakteristika sa prejavila vo vzťahu k samotnej poškodenej. Krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa nemal pochybnosti o týchto záveroch znalkyne z odboru psychológie.

Obhajoba kladie dôraz na osobnostnú charakteristiku poškodenej, u ktorej boli zistené poruchy správania v oblasti afektivity. V popredí je infantilita, nezrelosť, senzitivita, je náladová, výbušná, nie je dostatočne brzdená. V oblasti sociability ide o osobnosť extravertovane orientovanú, má ambivalentný vzťah voči ľuďom, je ovplyvniteľná, stotožňuje sa s osobou, ktorá ju napr. napáda, podlieha autokratickému vedeniu, má problematické medziľudské vzťahy, vykazuje neschopnosť vytvárať citovo vrelé vzťahy. V oblasti správania u nej sú prítomné ukazovatele energetickej úrovne ambicióznosti, v snahe nadobudnúť určité nadradené postavenie, zároveň jej správanie je často situačne determinované, podieľajú sa na tom city, nálady, ktoré sú teatrálné, demonštratívne až bizarné odvádzanie vnútorného napätia, prítomné sa prejavujú sklony k vzdorovitosti, ku globalizácii, agresivite, čo sa vysoko pravdepodobne vystupňuje v záťaži, kedy má sklon k regresným prejavom. V oblasti adaptability je preukázaná narušená a labilná spôsobilosť, ide o nenútenú adaptabilitu sprevádzanú konfliktmi, vykazuje rozhodnejší životný štýl, nezodpovednosť, nespoľahlivosť, znaky morálnej uvoľnenosti, zaujíma nereálny postoj k právam a povinnostiam, práve s poukazom na túto charakteristiku obhajoba sa snaží spochybniť výpoveď poškodenej, no znalkyňa z odboru psychológie dospela k záveru, že poškodená vyšetované skutočnosti mohla správne vnímať a nakoniec aj správne a neskreslene reprodukovať. Jej rozumová a pamäťová výbava jej to umožňuje vysoko a kvalitne. Má nadpriemerné pamäťové schopnosti a dobre vníma realitu. Fabulačné a konfabulačné tendencie preukázané neboli, nemožno predpokladať ani, že jej oznámenia a následné výpovede boli ovplyvnené nahováraním iných, jej motivácia k oznámeniu nie je patologická, je psychologicky zrozumiteľná a primeraná vzhľadom k charakteru prežitých udalostí počas a po jej konfliktnom vzťahu s obžalovaným, zosilnená najmä stupňujúcou sa činnosťou obžalovaného s pokusom o jej zabitie, s nárastom prežívania strachu o svoj život. Motív pomsty zo strany poškodenej voči obžalovanému, vzhľadom k objektivizovaným údajom, možno podľa znalkyne vylúčiť. Znalkyňa rovnako konštatuje, že vysoko pravdepodobne možno vylúčiť, že by poškodená mohla interpretovať skutočnosti, ktoré uviedla vo svojej výpovedi bez toho, aby ich prežila. Znalkyňa uzavrela, že u poškodenej sa vyskytla prítomnosť znakov posttraumatickej stresovej poruchy vysoko pravdepodobná ako dopad konania obžalovaného na psychický stav poškodenej, vyžadujúci psychiatrickú intervenciu u poškodenej. Krajský súd zdôrazňuje, že práve tieto závery znalkyne z odboru psychológie potvrdzujú vierohodnosť výpovede poškodenej a na druhej strane zdôrazňujú, že konanie obžalovaného zanechalo aj trvalý následok na psychike poškodenej.

Závery znalkyne z odboru psychológie sú podporované závermi znaleckého posudku z odboru psychiatrie, kde znalkyňa konštatuje, že nebola zistená prítomnosť duševnej choroby u poškodenej. Rovnako charakterizovala osobnosť poškodenej a dodala, že zistila protrahovanú depresívnu reakciu na stres u poškodenej, čo je stav miernej depresie ako reakcia na dlhodobú expozíciu stresu, ktorá obvykle netrvá dlhšie ako dva roky. Znalkyňa popísala aj prejavy tejto reakcie. Znalkyňa konštatovala, že práve konanie obžalovaného viedlo u poškodenej k rozvoju tejto protrahovanej depresívnej reakcie na stres. Na druhej strane syndróm týranej osoby ani posttraumatická stresová porucha sa u poškodenej nepotvrdili. Aj tento znalecký posudok z odboru psychiatrie potvrdzuje vierohodnosť výpovede poškodenej.

Súd prvého stupňa vychádzajúc z vykonaného dokazovania správne ustálil, že obžalovaný svojím konaním uvedeným v bode I. - III. rozsudku naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a konaním v bode IV. rozsudku pojmové znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1, písm. c/ Tr. zákona po stránke objektívnej ako aj subjektívnej s úmyslom priamym podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zhodnotil osobu obžalovaného, prihliadal na jeho doterajší život a riadil sa plne zásadami vyjadrenými v § 34 Tr. zákona pre ukladanie trestu.

Súd prvého stupňa náležite odôvodnil výrok o treste, zaoberal sa aj otázkou existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Správne poukázal na ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zákona a to, že obžalovaný opätovne spáchal zločin, teda upravil dolnú hranicu trestnej sadzby a dospel k záveru, že účel trestu odňatia slobody sa dosiahne trestom nad dolnou hranicou takto upravenej trestnej sadzby, t.j. v trvaní 8 rokov.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného pre výkon uloženého trestu. Keďže obžalovaný v dobe posledných desiatich rokov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd prvého stupňa rozhodol správne, keď ho zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Nepochybil súd prvého stupňa ani vo výroku, ktorým rozhodol o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody, keď odkázal poškodenú s nárokom na náhradu spôsobenej škody na civilný proces. Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, ktorá je obsiahnutá v doplňujúcom rozsudku sp. zn. 5T/88/2016 zo dňa 10.08.2017.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.